

Directiva europea: Les llicències dels mercats ambulants, sota amenaça **P32**

AVUI+

Des del 1976

Dilluns 28 de juny del 2010 ANY XXXV N. 11785 1,20€

www.avui.cat

Eurocambra

La Constitució de l'àliga serà retirada ■ **P7**

PopArb

Mishima triomfa amb un ple total ■ **P39**

L'Estatut entra en la setmana més decisiva

DEBAT • El TC inicia avui el ple del qual s'espera que surti la sentència
PRESIDÈNCIA • Cap de setmana dedicat a fer contactes exploratoris

Gairebé quatre anys després de la presentació múltiple del recurs contra l'Estatut, el TC està a punt d'emetre la sentència. El ple de l'alt tribunal comença aquest matí i seguirà els pròxims dies. L'ofensiva catalana iniciada l'abril

passat per mirar de frenar la resolució no ha tingut efecte. Si es compleixen els pronòstics, la sentència sortirà uns sis mesos abans de les eleccions catalanes i amb el debat sobre el sobiranisme de Catalunya en plena ebullició.

Reportatge

Espanya juga dimarts

Casas dribla la premsa amb l'excusa de la selecció per no dir res sobre la sentència

La ponència que hi ha a sobre de la taula és la setena i la porta la presidenta, Maria Emilia Casas, que ha dedicat el cap de setmana a fer contactes exploratoris per avaluar si la sentència es podrà, finalment, aprovar. ■ 4-5

Societat

La demanda de cirurgia estètica baixa el 30 per cent per la crisi

P24

Món

ELS kirguisos donen el sí a la reforma política dels revoltats

P10

Societat

El govern descarta que el Parlament veti el burca dimecres

P25

EL 9

Argentina i Alemanya, a quarts però amb polèmica

Merkel i Cameron van aprofitar un descans a les reunions del G-20 per veure el partit Alemanya-Anglaterra ■ REUTERS

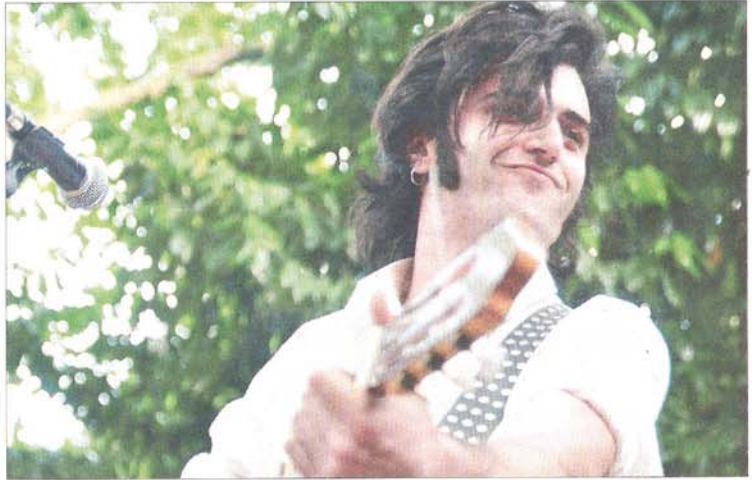
ECONOMIA, 15-16

Fracassa l'intent del G-20 de redreçar l'economia mundial

BancSabadell

BS

patrocina l'edició digital de l'AVUI+

David Caraben, líder de Mishima, el grup triomfador de la nit; Very Pomelo van ser la gran descoberta del festival, i Will Johnson amb Anímic van signar un emotiu concert ■ XAVIER MERCADÉ

El PopArb d'Arbúcies aconseguix un ple total amb un cartell heterogeni en què també van destacar Roger Mas i l'aliança entre el texà Will Johnson i Anímic

Èpics Mishima

Xavier Mercadé
ARBÚCIES

El PopArb va viure aquest cap de setmana una de les edicions més memorables dels seus sis anys d'existència. No només per haver arribat al límit de la seva capacitat (unes 5.000 persones en les dues jornades), sinó perquè ha estat "tremendament positiu gràcies a la gran complexitat emocional que hi ha hagut entre el públic i el festival", segons reconeix Marc Lloret, un dels organitzadors del festival musical d'Arbúcies.

Les dues jornades d'intensa celebració musical han transcorregut sense cap incident digne de menció i tot l'èxit se l'han emportat una encertada programació i un moment en què el pop facturat al país té una acceptació

creixent: "No ens obsesiona créixer, no és el nostre objectiu, preferim intentar que, gràcies al PopArb, els grups puguin sortir de Catalunya", com ha passat amb la col·laboració entre els Anímic i el músic texà Will Johnson, que van segellar amb èxit la primera producció pròpia del festival.

De tota manera, el festival ja està treballant en una ampliació de l'espai en unes naus (el Centre d'Arts Escèniques Naus Ayats) que hi ha al costat de Can Cassó i que farien canviar la disposició dels escenaris: "Serà un espai polivalent dedicat a la creació artística i també un petit auditori" que permetrà reforçar la programació del festival.

Amb els seus sis anys d'existència, el festival ja té arrelades algunes tradi-

cions. Potser la més celebrada són els concerts de grups a mitja tarda a l'ídic espai del Gorg Nou, envoltats d'arbres, rius i natura. És aquí on els grups Aias i Fred i Son van presentar un repertori naif i innocent, força verd, sobretot en el primer grup, però amb idees i frescor.

Triomf de Very Pomelo

En aquest escenari els que van triomfar de debò van ser Very Pomelo, malbarant glamur d'extraradi amb una mescla excitant en què caben el *rockabilly*, la rumba, la cançó francesa i el rock sense adjectius. Ja a darrera hora de la tarda, a la terrassa del bar Can Torres, la cantautora Maria Rodés va mostrar les seves cançons acurades i gairebé bucoliques a un públic àvid de noves sensacions sonores.

Ja a la nit, i en els dos escenaris de Can Cassó, el PopArb va demostrar que també és gairebé l'únic festival que pot programar cantautors de Solsona (Roger Mas) o de la Bisbal (Sanjosex) a les hores de màxima audiència i a l'escenari principal, i a sobre triomfar amb l'aprovació del públic.

Roger Mas va ser conscient que aquell no era l'espai ni l'auditori per a un concert intimista i va decidir tirar pel dret amb el seu cançoner més pop i brillant, i deixar per a un altre moment i un altre espai *Les cançons tel·lúriques* i les cites de Verdaguer. Tot a una lliçó de *savoir-faire* elegant i punyent que el va convertir en una de les fites qualitatives de l'edició.

L'emportanés Sanjosex també va aconseguir que la gent cantés, i fins i

tot ballés, un repertori que a poc a poc va calant entre el públic. Els vilanovins La Brigada van mostrar el seu repertori elegant i les noves cançons del disc *Les paraules justes* en un directe cada cop més convincent.

Will Johnson, acompanyat pels Anímic, van construir tota una catedral d'emocions en què es van assemblar el repertori de la banda de Collbató amb cançons de Centromatic i South Sant Gabriel, començant amb l'artista de Texas cantant en català *Les fulles fan d'ocell*. Aquesta va ser la primera producció pròpia del festival i al mateix temps el primer convidat de fora dels Països Catalans que passa pel certamen d'Arbúcies.

Mishima portaven ja ben rodades les cançons

del seu darrer treball, *Ordre i aventura*, i en el seu concert van anar encadenant èxit rere èxit davant l'eufòria desfermada d'un públic que els ha convertit en icones del festival. Amb aquest nou treball, David Caraben i els seus han acabat traspasant les barres que els separen de l'*underground* al gran públic i oferint concerts en què l'èpica no està gens barrada amb la senzillesa acústica.

Al seu costat, la proposta vigorosa i fresca de Mujeres es va quedar curta, però força meritòria, mentre que els Pinker Tones van tancar la nit de concerts presentant la seva nova formació i el nou format de grup, en què abandonen les taules de mescleres i els plats i es mostren en un format més orgànic i ortodox. ■